

Bemærkninger til forslaget

Den danske vindmølleudbygning er historisk forankret i et folkeligt engagement båret frem af danske energibevægelser. Da vindmølleudbygningen tog fart i første halvdel af 1990'erne, stod der fællesejede vindmøllelav bag de fleste vindmølleprojekter. Efterhånden som investeringer i vindmøller blev en god forretning, tog banker og andre investorer over, hvorved langt hovedparten af vindmølleprojekterne de seneste 5 år er gennemført som enkeltmandsejede vindmøller i takt med, at møllerne er blevet stadig større.

Dette har betydet en voksende konflikt mellem disse ejere og lokalbefolkningen, især hvor investorerne ikke bor samme sted, som vindmøllerne er blevet placeret. De færreste bryder sig om at se andre menneskers rene investeringsprojekter smækket op i deres baghave.

Udviklingen af antallet af enkeltmandsejede vindmøller i forhold til fællesejede vindmøller samt den gennemsnitligt installerede effekt har ifølge Vindmølleindustriens statistik været således (www.windpower.dk):

År	Enkeltmandsejede	Fællesejede	Genomsnitlig effekt (kW) for nye møller
1992	39	119	215
1993	35	68	248
1994	31	57	365
1995	90	17	493
1996	368	17	532
1997	439	33	562
1998	370	50	689

Denne udvikling har medført, at den oprindelige folkelige opbakning til vindmøller er vendt til en øget folkelig mobilisering imod vindmølleprojekter, hvilket igen har medført en meget restriktiv lokal planlægning for nye vindmølleplaceringer.

Med beslutningsforslaget ønskes gennemført en række tiltag, som kan vende denne udvikling tilbage mod en mere folkelig forankret udbygning af vindkraften.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Forslaget skal ses i lyset af, at vindmøller størrelsesmæssigt er i voldsom vækst i disse år. Generationen af 2 MW-møller nærmer sig med hastige skridt, og der er her tale om møller på 3-4 gange Rundetårns højde.

Med forslaget fastsættes en maksimal størrelse for landplacerede vindmøller svarende til produktionen fra en 750 kW-vindmølle, dvs. af størrelsesordenen 1,5 GWh årligt, samt en maksimal højde svarende til en tårnhøjde på 50-60 meter. Ved at kombinere kravet om en maksimal højde med en maksimal produktionsstørrelse undgås uhensigtsmæssigheder i form af spekulation i høje møller med lille rotor eller lave møller med stor rotor.

Der indføres en dispensationsmulighed, hvorefter der kan tillades større møller, såfremt der er lokal opbakning hertil. I praksis bør dette være udtrykt i, at der står et lokalt forankret vindmøllelav bag projektet, og at der gennemføres en høring i en omkreds på f.eks. 2,5 km omkring møllerne – alternativt en afstand relateret til møllens højde. Det vil herefter være de lokale myndigheder (kommune og amt), som på baggrund af en samlet vurdering af projektet og eventuelle klager tager stilling til dispensationsmuligheden.

En sådan dispensationsordning vil betyde, at udbygning med store møller kan fortsætte på land, men i praksis alene, hvor den lokale befolkning bakker op.

Ad 2

I det omfang udpegede vindmølleplaceringer ikke udnyttes af ejeren af det pågældende areal, skal det være muligt for den lokale myndighed at ekspropriere arealet til brug for kommunale eller fællesejede vindmølleprojekter.